

[Bernhard Baunsgaard]

1973, og så er der jo tid til, at vi gør os den nødvendige ulejlighed med at komme helt til bunds og prøver på at få en helhed ud af det.

Må jeg sige om de enkelte forslag til ændringer, at naturligvis har forslagsstillerne ret i, at specielt for pensionisterne er der et problem, som vi bør finde en løsning på. De har jo i sin tid anskaffet sig et hus for at sikre sig en billig bolig, når de blev pensionister, men på grund af inflationen bliver huset nu ikke mere en lettelse, det bliver en belastning i et omfang, der er tyngende. Men som allerede antydet er det ikke rimeligt, at man, fordi det for pensionisterne oplagt virker forkert, siger: så må det gælde alle.

Det tredje forslag — om de fredede bygninger — finder jeg også fortjener at vi går i dybden med det.

Om ejerlejligheder vil jeg kun sige, at reparationsomkostningerne i forbindelse med ejerlejligheder dog vist ikke helt er at sammenligne med reparationsomkostninger i et parcelhus.

Men som sagt, jeg vil gerne støtte, at vi tager problemerne op og drøfter dem. Jeg håber, at man fra forslagsstillernes side vil erkende, at det er væsentligt, at det sker som led i en samlet behandling af hele problemkomplekset, og at man derfor kan finde sammen med de tidligere forslagsstillere og lade lovforslaget behandle sammen med de forslag, der er fremsat.

Lütken: Jeg skal da med det samme sige, at jeg er i det hele og store — for ikke at sige fuldstændig — enig med finansministeren i den vurdering, han her har givet af de foreliggende forslag, og jeg er egentlig også overrasket over dette konservative initiativ, for selv om jeg ikke har hørt den tidligere debat fra januar 1970, så har jeg dog gransket i den, og der fremgår af denne debat dels det, som allerede er citeret af finansministeren, dels skal jeg tillade mig yderligere at citere, hvad den daværende konservative ordfører, hr. Haunstrup Clemmensen, udtalte ifølge Folketingstidende 1969-70 sp. 2515:

„Vi kan her tiltræde forslaget om, at lejeværdien beregnes som 5 pct. af den seneste vurdering, og at der samtidig sker

ophævelse af standardfradraget for vedligeholdelse.“

Ved samme lejlighed sagde SFs ordfører i denne debat fra 1970 — her citerer jeg fra Folketingstidende 1969-70 sp. 2544:

„Men regeringens forslag indeholder rigtignok noget, som gør det uacceptabelt, idet det foreslås, at ejerlejligheder principielt skal ligestilles med parcelhuse. Hvis dette krav skal opretholdes, ja, så bliver forhandlingen om dette forslag jo ret overkommelig.“

SFs stilling var altså klart negativ til den ligestilling, man ønskede mellem parcelhuse og ejerlejligheder, og der er for så vidt ikke sket nogen ændring siden januar 1970 i vor holdning til dette problem. Vi mener, at parcelhusene i forvejen har kraftig favørstilling, og vi kan altså ikke se, at der er vundet noget som helst ved at favorisere ejerlejlighederne på samme måde. Det vil kun bære yderligere ved til inflationen.

Forslaget om skattefritagelse for de første 4.000 kr. af overskud vedrørende parcelhus er for så vidt en gammel konservativ travet, som vi kender fra valgkampene i hvert fald. Det er nemlig ikke for det konservative folkeparti tilstrækkeligt, at parcelhusejerne er favoriseret i forhold til lejerne derved, at det er gjort til et erhverv at bo, således at man kan trække en række udgifter fra og så nøjes med at indtægtsføre en lejeværdi, der ligger væsentligt under den faktiske, man vil også have, at når ejeren endelig når den situation, at der fremkommer et overskud, så skal han have skattefritagelse for det.

Vi må også klart afvise et sådant forslag dels ud fra det, som allerede er sagt af finansministeren, dels ud fra det synspunkt, at en sådan favorisering, en sådan skattefrihed vil, så vidt vi kan se, blive nedfældet i ejendomsværdien, kapitaliseret, og også her virke inflationsfremmende. Der bliver båret yderligere ved til det i forvejen buldrende inflationsbål.

Forslaget er yderligere slet ikke tilstrækkelig socialt motiveret, det har finansministeren været inde på. Det er næppe socialt rimeligt, at den gældsnedbringelse, der sker ved, at man afdrager gælden på parcelhuset og derved efterhånden opnår en positiv formue — en formue, som bl. a. er opnået gennem skattebegunstigelser, altså ved at en lang række andre mennesker har medvir-